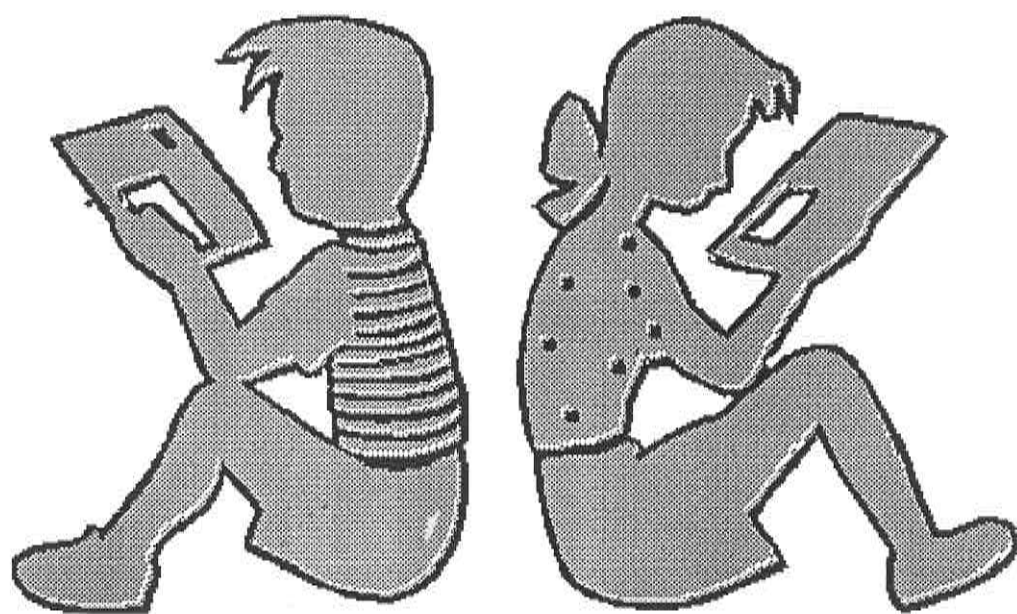

Mladika

Glasilo OŠ Mladika Ptuj, šol. leto 1996/97

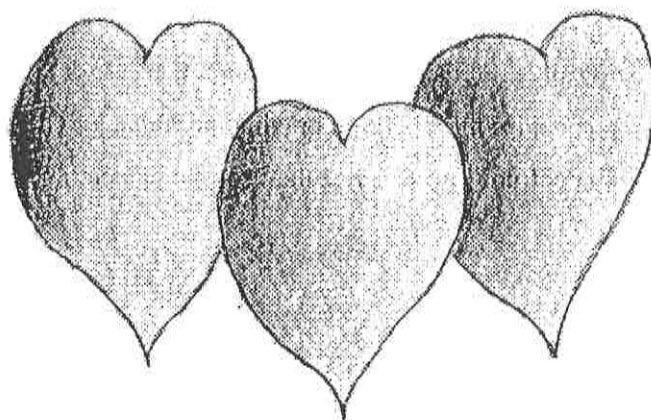
Uvodnik

Pred vami je nova številka Mladike, ki prinaša za vsakega nekaj. Preberite, premislite, pridružite se nam s svojimi prispevki in naš časopis bo pestrejši.

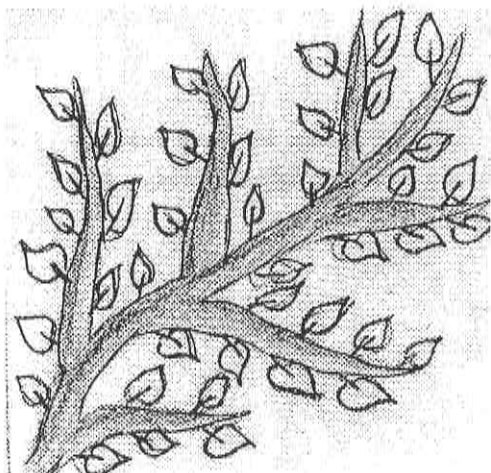
Uredništvo Mladike

PESEM IZ SRCA

Če obdarjen si s sanjami,
sanjaj, kar želiš.
Če obdarjen si s svobodo,
pojdi, kamor želiš.
Če obdarjen s soncem si,
pošlji žarek drugim v srce.
Če obdarjen s prijateljstvom si,
bodi prijatelj vsem.
Če obdarjen z ljubeznijo si,
stopi z njo drugim naproti.
Če obdarjen z zdravjem si,
imaš vse, kar si želiš.

Če to ti ni dovolj,
razmisli, kaj čutijo ljudje,
ki ne sanjajo in nimajo svobode,
ki ne gledajo v sonce
in nimajo prijateljev ne ljubezni.
Če to ti ni dovolj,
najdi drugo pot v svet,
kjer čaka te sovraštvo,
in potem povej, kaj pomeni
biti obdarjen z vsem,
kar dobro dene ljudem.

Mojca Pavko, 7.b

NARAVA, OKOLJE, ŽIVALI

MOJ OČKA LOVEC

1. Kako to, da ste se odločili za ta hobi - tako imenovan lov?

Vsak človek nosi v sebi željo in veselje do določenega športa, tako sem tudi jaz želel že v rani mladosti postati lovec. Ljubezen do narave in živali je bil razlog, da sem se odločil za zeleno bratovščino.

2. Koliko let ste že lovec. Kako postaneš lovec?

Lovec sem že osmo leto. V teh letih sem doživel marsikaj veselega in tudi žalostnega. Vsak lovec, ljubitelj živali, pa mora vedeti, da je to delo hobi z orožjem. Vedno moraš biti pazljiv, previden, kajti zelo hitro pride do nesreče. Preden postaneš lovec, moraš izpolniti še nekaj nalog. Rad moraš imeti živali in naravo, ampak je žal pri nas včasih tako, da marsikdo vidi samo puško in to, da bi pobijal živali, pri tem pa mu ni mar za zakone v lovstvu.

Želim si tudi, da bi imeli čim manj takih lovcev, zato pa imamo organizirane pripravniške tečaje, ker brez izpita ne moreš biti lovec. Torej, najprej moraš biti lovski pripravnik, v dveh letih moraš narediti praktični in teoretični del lovskega izpita. Vsakemu se zdi to lahko, vendar ni tako preprosto. Vedeti moraš, kdaj lahko streljaš, kdaj se skotijo živali in kdaj jih moraš rešiti pred boleznijo.

3. Koliko živali ste že v teh svojih letih lovstva ustrelili?

V zeleni bratovščini sem uplenil kar nekaj živali, od majhnega ptiča do velikega srnjaka. Vendar ti ljubezen do živali, do uživanja v naravi ob petju ptic včasih sploh ne dovoli, da bi roka sprožila petelina.

4. Zahteva ta šport popolno vdanost človeka, ko se enkrat za lov odloči?

Lovstvo zahteva res pravo vdanost, previdnost in pravo ravnanje z orožjem. Tudi ko pridem domov, vedno pregledam puško, sčistim cevi ter odstranim metke, da se ne bi sprožila, ko bi bila v lovski omari.

5. Streljate vse živali ali le določene?

V lovskem zakonu ali lovskem pravilniku imamo določeno, kdaj lahko katero žival uplenimo. Imamo tudi zelo, zelo velike kazni za malomarnost pri lovu, vedenju do živali in

neupoštevanju lovskih zakonov. Tudi če ne ravnaš pravilno z obstreljeno živaljo, dobiš veliko kazen.

6. Kako se počutite takrat, ko se začneja spet lovska sezona na malo divjad?

Jaz jo z veseljem pričakujem. Ta sezona se začne vedno v jeseni, tam nekje proti koncu oktobra, ko se končajo pozna dela.

7. Ali imate tudi lovskega psa?

Ja, imam lovskega psa in vedno sem si ga želel imeti, če postanem lovec. In tako sem si lani kupil psa nemškega prepeličarja-serca, ime mu je Brin. Vsak lovski pes mora imeti prej tekmo, to pomeni, da ga kinološka lovska komisija oceni, če je sploh sposoben za delo. Pozorni so na njegovo spretnost, postavo.

8. Med pogovorom z vami sem dobila vtis, da ste zadovoljni s svojim delom in vidim, da ste dober lovec.

Ja, zelo sem zadovoljen, da se v soboto ali v nedeljo ali kadar imam čas odpeljem v gozd na naš rajon in opazujem živali; najbolj pa me pomirja petje ptic.

Nič ni lepšega kot lepota naših gozdov, ki pa jo žal včasih zanemarjamo in uničujemo.

Valerija J.

ZELIŠČA

Zelišča so večinoma rastline z zelenimi, precej nežnimi in sočnimi stebli, drevesa in grmi pa imajo trdna in olesenela stebila (debla). Mnoga zelišča so enoletnice, ki živijo samo eno leto. V tem času vzkalijo, zrastejo, cvetijo, napravijo semena in odmrejo. Dvoletnice potrebujejo za cel življenjski krog dve leti; trajnice pa so nekatera zelišča ter vsa drevesa in grmi, ki živijo več let ter vsako leto cvetijo in plodijo.

BAZILIKA je v sredozemskih deželah priljubljena dišavnica, uporabljamo pa jo tudi za odganjanje nadležnih žuželk.

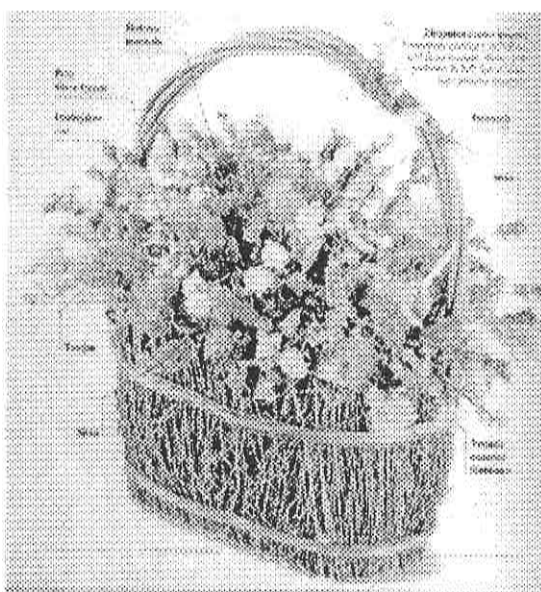
PETERŠILJ je splošno uporaben kot začimba, za okus jedi in za domače zdravljenje bolezni sečil.

Iz POPROVE METE pripravljamo osvežilen čaj, dodajamo jo sladkarijam, v domačem zdravilstvu pa z njo olajšamo prehlad in pospešujemo prebavo.

Z ROŽMARINOM izboljšujemo okus jagnjetini, svinjini in morskim ribam, z rožmarinovim čajem pa blažimo glavobole in želodčne težave.

ŽAJBELJ daje mnogim mesnim jedem prijeten vonj in okus, v domačem zdravilstvu pa pomaga pri vnetju grla in prehladih.

MATERINA DUŠICA je prijetno dišeč dodatek k mesnim jedem, v domačem zdravilstvu pa z njo zdravijo vnetje in druge bolezni ustne votline, grla in dihalnih poti.

Elegantna cvetna košarica

BAZILIKA	ROŽMARIN
PETERŠILJ	ŽAJBELJ
POPROVA META	MATERINA DUŠICA

ZELIŠČNI VRT

V preteklosti so si ljudje sami pridelali večino potrebnih živil, zato je bilo tudi urejanje zeliščnih gredic ali vrtov njihovo vsakdanje opravilo. Z zelišči so izboljševali okus jedi, uporabljali pa so jih tudi za odišavljenje zraka, izboljševanje počutja in pri zdravljenju najrazličnejših bolezni. Tudi mnoga današnja zdravila vsebujejo zelišča ali njihove izvlečke. Tako so na primer v tabletah za pospeševanje prebave eterična olja poprove mete, izvlečki baldrijana pa v zdravilih za pomirjanje. Iz nekaterih zelišč pridobivamo prijetno dišeča eterična olja, ki jih dodajamo parfumom in kozmetičnim izdelkom.

GLASBA

SLOVENSKIH 10

1.	NAPOLEON Bodi moja
2.	POWER DANCERS Bomba
3.	BABILON Boginja noči
4.	KINGSTON Ko bo padal dež
5.	4 FUN Prazna postelja
6.	VICTORY Nov se dan budi
7.	VILI RESNIK Kot ptica
8.	GIMME 5 Tih deževen dan
9.	POP DESIGN Zatreskan sem vate
10.	M.Z. HEKTOR Maksimalno dober dan

NAJBOLJ PRILJUBLENE MELODIJE SVETA

1.	I CAN'T HELP MYSELF Kelly Family
2.	GET DOWN Backstreet Boys
3.	WANNABE Spice Girls
4.	FOREVER LOVE Gary Barlow
5.	KILLING ME SOFTLY Fugees
6.	BRING BACK THE LOVE Caught in the act
7.	FREEDOM 96 Robbie Williams
8.	JE TE DONNE Worlds Apart
9.	FLAVA Peter Andre
10.	WHERE DO YOU GO No Mercy

za vse
bralce v
časopisu
Mladika
vaš
LJUV
LH

KOT PTICA

Praviš, da boš res odšla,
ni več sonca za naju dva,
da si kot ptica, ki na jug hiti,
zapuščaš mi mrzle dni.
Vedno sem si želel, da s teboj
bi prehodil vso pot,
a življenje je polno laži,
prevar in zmot.

Daj premisli, preden greš,
vrniti se ne smeš,
a kaj naj ti rečem,
ti si vse kar imam.
Kje sedaj so tvoje obljube
v strastnih nočeh,
kje sedaj je ljubezen in sreča
v tvojih očeh ?!

V. Resnik

NAJ POVE SRCE

Naj pove srce se je imenovala prireditev, ki so se je udeležili osmošolci in predstavniki sedmih razredov. Za to prireditev so učenci izdelali tudi dva plakata. Namenjena sta bila nastopu Jana Plestenjaka. Nanju so učenci napisali, česa se bojijo in česa veselijo. Jan je velik, postaven moški s temnimi lasmi in čudovitimi modrimi očmi. Med nastopom se je sprehodil tudi med nami in zastavljal vprašanja, ki so se navezovala na plakata. Proti koncu je povabil dva učenca, da zapojeta skupaj z njim pesem "Dan ljubezni". Opogumila sem se in zapela, pridružil pa se mi je še moj sošolec Tadej Denac.

Ob koncu prireditve smo vsi dobili še Janove fotografije in avtograme.

Živa K.

ZBIRAM, ZBIRAŠ, ZBIRA

1. PRIMOŽ, VEM, DA ZBIRAŠ ZNAČKE. ZANIMA ME, KOLIKO ZNAČK IMAŠ SEDAJ IN KDAJ SI JIH ZAČEL ZBIRATI.

Trenutno imam 1400 značk; ko pa sem jih začel zbirati, sem bil star pet let.

2. NO, TO JE RES VELIKO ŠTEVILO. KAKO PA JE PRIŠLO DO TEGA, DA SI ZAČEL ZBIRATI ZNAČKE?

800 značk sem podedoval po svojem pradedku. In ko sem jih imel že toliko, sem mislil, zakaj pa jih ne bi zbiral kar naprej.

3. KJE HRANIŠ VSE TE ZNAČKE?

Te značke hranim v posebnem albumu.

4. KATERA ZNAČKA JE TVOJA NAJLJUBŠA IN KJE SI JO DOBIL?

Izmed teh značk, ki jih že imam, mi je še posebej všeč značka v obliki cepina. Kupil pa sem jo, ko sem bil v Italiji.

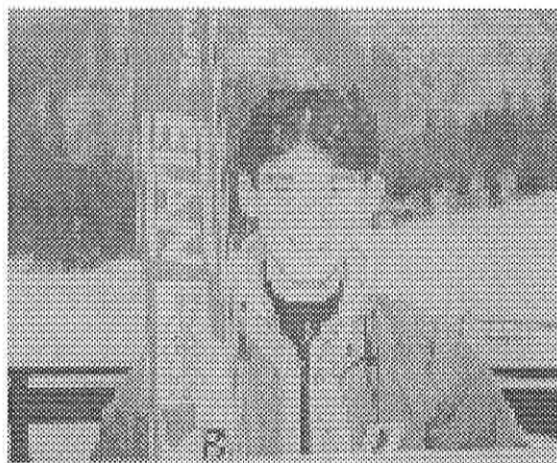
Hvala za pogovor.

Med zbiratelji, ki jih poznamo, ni samo Primož, ampak tudi Barbara Colnarič iz 7.č, ki navdušeno zbira slike konjev. Njena zbirka je že zelo obsežna.

Valerija J.

ŠPORT

PRIMOŽ PETERKA

Najboljši in največji slovenski up te sezone je nedvomno 17-letni Primož Peterka, ki stanuje v Moravčah, trenira pa največ v Planici. Obiskuje 2. letnik Srednje ekonomske šole v Kranju. Mladi skakalec je imel na tekmah zelo dobre rezultate, postal pa je tudi zmagovalec novoletne turneje, saj si je s tretjim mestom v

Bischofshofnu priboril 28.3 točke prednosti pred Avstrijcem Andreasom Golbergerjem, ki je imel na tekmi največ navijačev, a mu ni uspelo. Peterka je imel na tej tekmi najmanj navijačev. V prostem času, ki ga ima Primož zelo malo, najraje gleda televizijo, ali pa posluša glasbo, saj se ob tem najbolj sprosti in spočije.

Ines F.

ŠALE

PEŠEC

Učitelj: "...in zdaj mi povejte, otroci, kaj razumemo pod besedo pešec?"

Dolg molk. Slednjič se javi Petrček:

"Pešci so tisti ljudje, ki jih povozi avto."

ODGOVORNOST

Učitelj: "Sedaj sem vam pojasnil, kaj pomeni beseda odgovornost. Kdo mi lahko navede kak zgled?"

Nacek: "Meni so se potrgali pri hlačah vsi gumbi razen enega. Ta nosi sedaj vso odgovornost."

ODKRITJE AMERIKE

Učitelj: "Ameriko je tedaj odkril Krištof Kolumb."

Učenec: "Prosim, ali je bila Amerika prej pokrita?"

NALOGA

"Peter, povej po pravici, kdo ti je sestavil nalogo?"

"Moj očka, toda jaz sem mu pomagal."

ZAMENJAVA

Učitelj: "Ali ima vsaka zamenjava slabe posledice?"

Učenec: "Ne. Še ni dolgo tega, ko je moj oče zamenjal mene in brata. Tedaj je bil tepen brat namesto mene."

Ines F.

ZAKAJ, KAKO, KDO

ZAKAJ JE SNEŽINKA IZ KRISTALOV?

Ko se vodna para ohladi, se ponavadi zgosti v vodne kapljice. V zelo hladnem zraku pa lahko zmrzne naravnost v ledene kristale. Ti kristali se lahko sprimejo in tvorijo snežinke.

ZAKAJ MEDVEDA TAKO IMENUJEMO?

Medvedi jejo nrazličnejše stvari in večina medvedov rada je med, če ga le dobi. Malajski medved ima zelo rad med in mu pogosto pravijo medavi medved.

ZAKAJ SO GRKI ZGRADILI LESENEGA KONJA?

Pred približno 3000 leti so se Grki in Trojanci dolgo bojevali. Na koncu so grški vojaki zavzeli Trojo tako da so se skrili v lesenega konja, to je tisti „trojanski konj“.

KAKO PTIČI LETAJO?

Ko ptič udarja s perutmi po zraku, nastaja dvigalna sila, podobno kot pri letalu. Hkrati perut potiska telo naprej, kar lahko primerjamo z delovanjem propelerja ali reakcijskega motorja pri letalu.

UGANKA

Na slikah so znani komponisti.
Ali jih prepoznate?

KDO SO BILI TRIJE MUŠKETIRJI?

Tri mušketirje je ustvaril Alexander Dumas, francoski pisatelj 19. stoletja. Atos, Portos in Aramis ter njihov prijatelj d' Artagnan doživljajo vrsto pustolovščin v Franciji 17. stoletja.

JE SHERLOCK HOLMES V RESNICI ŽIVEL?

Sherlock Holmes je eden najslavnejših detektivov vseh časov, vendar ni nikoli v resnici obstajal; je samo junak, ki si ga je izmislil angleški pisatelj sir Arthur Canon Dayle, ki je umrl leta 1930, ko je bil star 71 let.

KDO JE BILA AFRODITA?

Afrodita je bila najlepša boginja v stari Grčiji. Njeno rimsko ime je Venera. Kot boginja ljubezni je imela moč nad srci moških in žensk, bogov in smrtnikov.

Mojca P., Romana M.

MOJE PRAVICE, MOJE ODGOVORNOSTI

Letošnje leto so nas učitelji že na začetku šolskega leta seznanili z našimi pravicami in odgovornostmi. V tednu otroka so nam to podrobneje razložili.

Naših pravic je zajeten kup. Vsi mi imamo pravico do strehe nad glavo, do igre in prostega časa, do hrane in pitne vode, do miru in do izobrazbe. Naše pravice pa so tudi zaščita pred spolnim zlorabljanjem in fizičnim napadom in da nismo žrtve norčevanja zaradi naših telesnih in duševnih napak.

Misliti pa moramo tudi na svoje dolžnosti, ki pa so: učenje, sodelovanje pri pouku, pomoč pri domačih in hišnih opravilih, izkazovanje spoštovanja do starejših ljudi, do šolskih uslužbencev, ubogljivost do staršev, pomoč sošolcem, nemoteno delo sošolcev med poukom.

Zavedamo pa se, da moramo pravice, ki jih zahtevamo zase, pustiti tudi drugim. Če hočeš med poukom kaj povedati, pa te pri tem nekdo prekine, kar tebe močno moti, tega ti tudi drugim ne počni.

Nekateri učenci pravice izkoriščajo in se pritožujejo nad tem, kar tudi sami počno, nekateri pa menijo, da bi pravic lahko bilo več.

Jaz pa menim, da je naših pravic dovolj. Kajti če včasih pomislimo tudi na svoje odgovornosti, nam zagotovo ne bo nič škodilo.

Katja Hajnžič, 8.c

PRAVICE, KI JIH TERJAM ZASE, MORAM PRIZNATI TUDI DRUGIM

Nekateri otroci se vse preradi spominjajo svojih pravic, medtem ko na pravice sošolcev in prijateljev velikokrat pozabijo. Samoumevno se jim zdi, da jih bodo ljudje poslušali in jim prikimali, da se z vsem strinjajo, čeprav ti včasih ne mislijo tako. Ti otroci ne poslušajo prijateljev in ne upoštevajo njihovih čustev, vidijo le sami sebe.

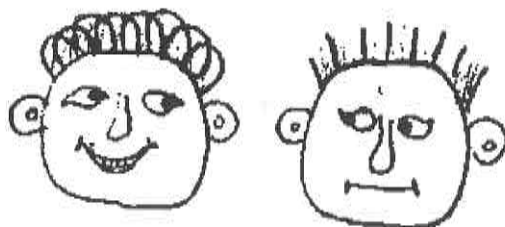
Veliko otrok je takšnih, ki pri šolskih urah, ki jih ne zanimajo, ovirajo delo. To počno, čeprav vedo, da bi drugi učenci radi poslušali razlago snovi. Ne ozirajo se na nikogar, saj si ob hrupu, ki ga

povzročajo, mislijo, da so nekaj posebnega.

Drugače pa je, ko bi ti otroci radi poslušali predmete, ki jih zanimajo. Hočejo imeti tišino, čeprav oni sami tega ne upoštevajo, ko si to želijo njihovi sošolci.

Zato bi se otroci vsaj v tednu otroka morali spomniti na pravice drugih.

Janja Pukšič, 7.č

BOLJE JE VERJETI SVOJIM OČEM KAKOR TUJIM UŠESOM

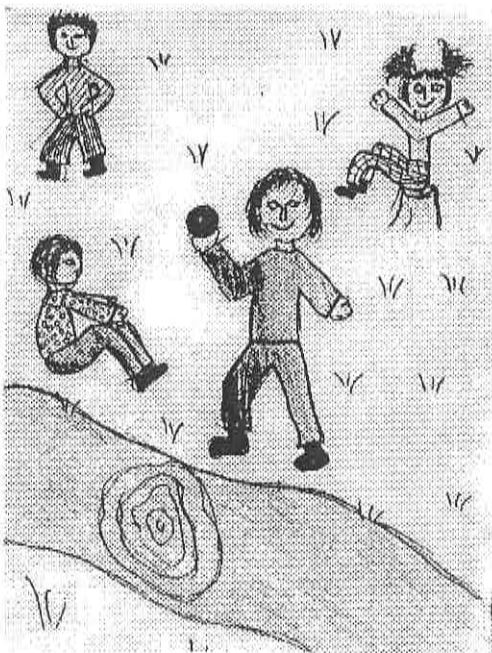
Nekoč, ko sem bil še majhen, me je sosed nahecal, da so v travi kače. To sem mu takoj verjel. Dolgo časa si nisem upal na igrišče. Nekega dne pa sem šel z bratom na igrišče. Povedal sem mu, da me je sosed strašil s kačami. Potolažil me je, da se mi je sosed zlagal. Nekaj časa se nisem pogovarjal s sosedom. Ko sva si bila spet dobra, mi je rekel, da živijo na podstrešju miši in podgane.

Ko je dimnikar na podstrešju čistil dimnik, sem ga vprašal, če so na podstrešju res podgane. Dimnikar je to zanikal.

Poleti smo hodili v potok metat kamenje. Če si kamen vrgel v vodo, si moral paziti, da si videl, kam je padel, ker si potem moral iti ponj. Tam so me hoteli prestrašiti, da je v potoku krokodil. Nisem jim več verjel, kar so mi hoteli natveziti. Zatrdil sem jim, da me ni nič strah velikega zelenega krokodila. V resnici sem se ga zelo bal, vendar jim nisem priznal, drugače bi me hoteli še bolj strašiti.

Od tistega dne me niso več strašili, ker sem se delal, da me ni več strah.

Mitja H.

TO PA BOLİ

Ko otrok prestopi šolski prag, se zanj odpre nov svet. Spozna veliko prijateljev, sošolcev in sovrstnikov, ki mu ostanejo v lepem spominu ali pa tudi ne. Šolska leta so najlepša, najbogatejša in brezskrbna življenjska boba človeka.

Vsakemu je omogočeno, da jih doživi.

Vendar otroška razigranost in še kakšna bistra glavica izmislita marsikatero grdo besedo, neumno ime, ki se morda človeka drži skozi vsa leta.

V tretjem razredu sem dohitela sošolko in še danes skupaj hodiva in obiskujeva šolo.

Vendar se ta sošolka za eno malenkost razlikuje od nas deklic. Deklica je zelo ranljive narave, tako da vsako grdo obnašanje do nje, žal beseda s hihitanjem ali obrekovanjem povzroči, da plane v jok.

Seveda dečki še ta jok pospešijo tako, da jo zraven zafrkavajo, se ji smeji in se norčujejo. Enake smo včasih tudi deklice, le da imamo mehkejša srca in rajši to naredimo za njenim hrbtom. Kar pa prav tako ni prav.

Razred ji je nadel ime Miš - maš; seveda ga jaz sama ne razumem.

Spomnim se dne, ko sva se zjutraj srečali na pragu šolskih vrat.

Namesto pozdrava ji vržem iz ust prazne, a za njo težke besede: "Kako si Miš-maš?" Deklica plane v jok, jaz pa bi se najraje pogreznila v tla.

Po končanem pouku je prišla k meni in me z milim in prosečim glasom vprašala: "Mihaela zakaj si mi rekla to ime?"

"Saj sva prijateljici mar ne!"

"Seveda!" sem ji odvrnila in komaj zadržala solze. Deklica je nadaljevala: "Saj ti si Mihaela, jaz pa Katja. Veš, Mihaela, ta beseda mene zelo potare, me peče in boli!"

Jaz pa vem, da ji tega ne bom več rekla.

Mihaela Fras, 7.č

PAMET JE BOLJŠA KOT ŽAMET

Nekega dne sem imel petarde in sem se malo igral z njimi. Potem sem oprl okno v spalnici in sem prižgal petardo. Pa sem jo držal deset sekund v roki. Potem mi jo je razneslo v roki in me je tako hudo bolelo. Koščke petarde sem pospravil pod posteljo. Zvonilo mi je po ušesu, ker sem imel roko blizu ušesa, ko sem nameraval vreči. Nato pride mamica v sobo in si jaz vtaknem roko v žep, da me ne bi videla, kaj se mi je zgodilo. Drugi dan je videla, da imam za ušesom poškodbo in me je vprašala, kaj to pomeni. Zlagal sem se, da sem padel s kolesom. Potem me je tako hudo peklo in sem si šel v kopalnico zmočit roko v vodo. Jaz sem se samo skrival v sobi, da me ne bi mama in ati vedela, kaj se mi je zgodilo. Ko sem šel gledat televizijo, sta prišla tudi mamica in ati in smo skupaj gledali. Roke sem potegnil iz žepa pa je ati videl, da imam nekaj na roki. Prijel mi jo je me vprašal: „Kaj si si naredil?“ Odgovoril sem da sem padel s kolesom. Ati pa je zahteval, naj mu povem, kaj se je res zgodilo. Povedal sem mu resnico, da mi je razneslo petarda v roki. Potem me je ati skregal. Moral sem obljubiti, da se to ne bo nikoli več zgodilo. Potem pa mi je mama ovila prst in čez nekaj dni je bilo vse v redu. Sedaj vem, da moje ravnanje ni bilo pametno.

Miha Bezjak, 5.c

TO SEM JAZ !

Dvanajstletni deček sem,
v šolo še kar rad grem,
domov pa še seveda rajši,
k moji sestri mlajši.
Visok sem postave jaz,
kratkih in rjavih las.
Miren in ne pretepač,
zdaj toraj veste,
kdo sem jaz !

Denis Jurič, 6.a

TO SEM JAZ !

Sem dekle, ki na tem svetu živi,
se joče in smeji.
Sem kot roža, ki včasih veni
in ponovno zacveti,
ko se ji kaj lepega zgodi.
Živim v malem mestu,
vendar je dovolj veliko,
da najdem svoj košček zase,
da uresničim najgloblje sanje.
Tu sem z ljudmi,
ki rada jih imam,
ki vedo,
da sem jaz le jaz
in nihče drug,
da sem tista,
ki jo poznajo
in se že od malih nog z njo igrajo.

Nina Murko, 8.a

O SEBI

Hiša na griču stoji,
do nje vodi veliko poti -
le ena je moja,
po njej res prijetna je hoja.

V tej hiši živim že šest let,
do takrat pa je bil tu le izlet.
S tega griča sem se v šolo podala,
da bi v življenju kdaj kaj znala.

Šola moja je Mladika,
vanjo hoditi res me mika,
Tu vsi že prav dobro me poznajo,
za nagajivo Ivo me imajo.

Iva Čeh 6.a

SVOBODA

Svoboda ti daje prostost,
prostost, v kateri se rodiš,
v njej vedno zaživiš,
in ti daje radost.

Tudi kadar greš čez most,
tudi, ko prijatelja dobiš,
veliko trenutkov z njim preživiš,
in ohraniš njegovo skrivnost.

Svobode ne smeš,
nikoli nikomur vzeti,
tudi je nikoli prejeti.

Za svobodo nikdar ne veš,
kje in kdaj jo boš izgubil,
in kdaj jo boš nazaj dobil.

Uroš Majerič, 7.č

O SEBI

Jaz na bregu sem doma,
kjer je vasica mala.
A pod nami teče cesta,
ki pelje tja do mesta.

Mama včasih se jezi,
a to mene nič ne skrbi.
Oče dela vsaki dan,
in domov se vrača ves zaspan.

Brata oba sta pravi zgagi,
zato sprašujem se če sta pri pravi.
Jaz pa se lepo učim,
da v šoli lepo oceno dobim.

V šolo hodim redno.
saj je to potrebno.
A vendar mi ne gre v glavo,
zakaj tako težko je vse to.

Davorin Gomzi, 6.č

MISEL

Slovo se daje in jemlje
iz rok in ust in iz srca,
kjer je kup skritih želja.
Takrat se pojavijo misli,
ki ostajajo neizrečene.

Prihajajo misli,
a se ne pojavijo na ustih.
V srcu živijo, dokler ne izpuhtijo.

Prihajajo misli,
a se ne pojavijo na ustih.
Dokler v srcu živijo, ne izpuhtijo.

Albina Druzovič, 8.č

SLOVO

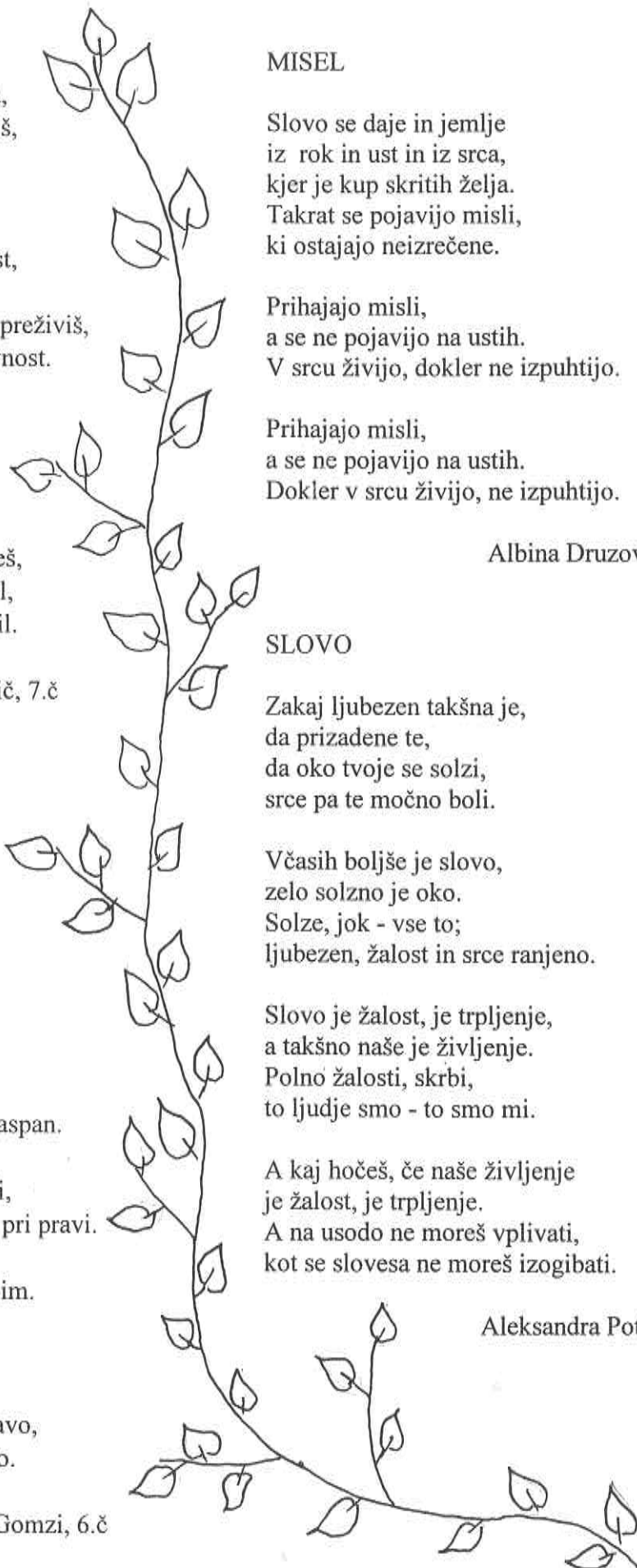
Zakaj ljubezen takšna je,
da prizadene te,
da oko tvoje se solzi,
srce pa te močno boli.

Včasih boljše je slovo,
zelo solzno je oko.
Solze, jok - vse to;
ljubezen, žalost in srce ranjeno.

Slovo je žalost, je trpljenje,
a takšno naše je življenje.
Polno žalosti, skrbi,
to ljudje smo - to smo mi.

A kaj hočeš, če naše življenje
je žalost, je trpljenje.
A na usodo ne moreš vplivati,
kot se slovesa ne moreš izogibati.

Aleksandra Potrč, 8.c

Kje si bil tako dolgo?

Brina kazalca sta kazala točno deseto uro zvečer. Učeta še ni bilo domov.

„Rekel je, da pride obrog osmih,“ se je mama razkrbljeno pogovarjala sama s seboj. Bila je v spalni prajci in njene roke so neprestano luštrale njene svilnate rjave lase. Njene oči so bile rdeče in po licih ji je polzela težka solza. V sobi sem na pol dremala in zato sem poslušala mamino godrujanje. Vedno bolj me je vleko, da stopim do nje in jo potolašim.

S tihimi koraki sem stopala v temno, rahlo razsvetljeno sobo, ki naj bi bila dnevna soba. Dobilila sem občutek samote, zapuščenosti in žalosti.

„Je kaj narobe mami?“ sem pti-hem uprašala. Planila je v jok in se usedla na stol. Njena usta so se s težavo odprla:

„Učeta še ni doma... Kaj, če se mu je kaj zgodilo? Kje hodi tako dolgo? Zakaj ni polical?“ Na

vsa vprašanja nisem znala odgovoriti, a sem jo vseeno malo potolažila:

"Saj bo vse v redu. Ne sekiraj se, nič se mi ni zgodilo. Mogoče je kaj v dobri družbi in je porabil pogledati na vro."

"A tako, se morčevala se boš!" je jezno planila name. Ničesar nisem rekla, le mislila sem si svoje.

V tem trenutku se luca ne premese. Pošteno bedarijo sem izrekla. Hočem jo le malo potolažiti, a mi še tega ne dovoli. Ž očetom mi nič narobe. Pijam mi, ker me piše, od cigaret pa se mi tako ni moglo zmešati. Le kakaj tako skrbi, saj bo na koncu vse dobro. Jaz pa nisem vedela, da bi moral priti ob osmih, zato me ni niti najmanj skrbelo. Po desetih minutah njenega joka se je ponovno začela pogovarjati sama s seboj: "Rekel je, da pride ob osmih, ura pa je deset." Govorila je zelo tiho in nerazločno, a vendar sem njela besedo osem.

"Kaj, ob osmih?!" sem prestrašeno vzkliknila. Sedaj pa je tudi mene spreletel strah. Planila sem v jok in ponovno premišljevala.

Zakaj sem morala priti v dnevno sobo? Zakaj ne spim, mirno, brez skrbi kot Mliha? Zakaj sem morala plišati mamini besede? Zakaj, zakaj, ...? Kje je očka? Zakaj ga še ni? O bog, prosim, samo da se mu ni nič zgodilo. Prosim!

Tiho so se namkvrat odprla vrata in iz mamno sva začudeno vstali in klovati karpiki: "Hvala bogu, prišel je!!!" V mojem srcu je posvetil žarek nepapisne sreče. Mamini občutki so bili prečudoviti.

"Vrnil si se. Živ in zdrav!" je mama vsa presrečna karpila. Začela so se vprašanja, jaz pa sem se iz nasmeškom vrnila med tople odeje.

"Kje si bil tako dolgo? Zakaj nisi poklical? Uče na ta vprašanja ni odgovoril, ker je mami s poljubom in nežnim objemom

z očmi povedal, da jo ima rad
in da je ne bi nikoli zapustil.

Zadovoljna sta odšla spat,
zjutraj ob topli kavi pa je ma-
mi izvedela vse odgovore na
njena zaskrbljena vprašanja.
Bilo je res, da je oče pozabil
na vro in tudi na hlad.

Jerneja Gistravec
7.a

Valerija Jomžal 7.b

PODPIŠI TOLE !

«Tina? Kje si? Pridi malce sem!» me je z glasom, ki mi obetal nič drugega, poklicala mama.

«Prosim? Kaj je?» sem zaklicala in stekla v kuhinjo. Bil je konec drugega semestra. Kot večina otrok, se tudi jaz nisem skrbno nič učila, zavrnil sem vedela, da sedaj prihaja tretji semester, za katerega se moram najbolj potruditi, če hočem imeti dober uspeh.

«Ali ste že dobili tiste liste, na katerih so napisane vse ocene prvega in drugega semestra?»

«Ne še, mami,» sem se zlagala. Dobila sem ga že pred enim tednom, vendar mama mi vedela za nekatere ocene in lista si nisem upala pokazati. Zraven tega pa je bila dajanje izjemoma dobre volje in tega nisem hotela spreminjati. Če pa bi je pokazala ocene, bi gotovo močnila.

«Kako to, da ne? Na naši šoli so jih dobili že pred enim tednom. Gotovo ste jih že dobili! Ali mi lažeš?»

Kako more je, da mama dela na osnovni šoli. To vedno vse pohvali. Vedno ve, da bi se morali nisati kak test, ali da bi morala biti kaj vprašana. Poleg tega, na se ima močnice takrat kot jaz. Nikoli nisem doma nič doma. Če mi enoga je na drugi. Zjutraj ga takrat kot jaz in tudi domov videna istovrstno. Kako je to butasto. Želim si, da bi delala kaj drugega, mogoče za mami, samo da bi bila mamij doma. Škoda, da tudi jaz želim postati učiteljica in gotovo bodo moji otroci, če jih bom kdaj imela, mislili

isto. Ubožčki. Že sedaj se mi mišljijo.

Najtežje je bilo mami lagati, in no možnosti v obraz. Tega sem se vedno bala. Ker sem ji lagala in ji gledala v oči, se mi je vedno zdela, da ve, da ji lažem. Toda kakaj potem iz mene mi izsilila, da ji povem no pravico? Tega res ne vem. To vprašanje ne je same pretežke. Upam, da ni bom mamij kdaj lahko odgovorila.

«Ne mami, gotovo ti ne lažem!» Jaj, kakor je to težko.

«Ker bom dobili, bom, ti kakaj pokazala.»

Nimil je tedem. Sedaj pa res moram povedati. Le kakor moj računem. Eh, samo na misel bom postavila in rekla, moj podpis.

«Mami, dobili smo ome. Podpisi tole prosim!»

Upala sem, da bo samo podpisala, čeprav sem vedela, da je to nemogoče. Seveda se to mi zgodilo.

«Od kdaj imaš dvojnko mi kamij in slovenskimi? Za to mi nisi nikoli povedala.»

«Seveda sem! To je bilo že čisto na račetu. Gotovo sem povedala! Mi prosim sedaj podpisat?»

To je bilo narobe. Tega vprašanja me bi smela postaviti takor hitro. Sedaj je vedela, da o tem mamam odgovoriti in vedela je, da ji lažem.

Njen obraz je postajal vse bolj rdeč. Pričakovala sem eksplozijo. Vendar mi bilo tako. Pogledala me je zelo žalostno.

«Kakaj si mi lagala? Že radnijič sem ti povedala, da naslednjič, kar se mi plašeš, bom gotovo imela mamijše računice sate. Sedaj ti ve me moram mič računati, saj se bojim da se mi boš spet lagala.»

"Ono je mama. Res nisem hotela. Ne bo se ponovilo.
Obljudim!"

Res nisem vedela, kaj mi je s tem. Bilo mi je zelo hudo.
Bilo me je sram. Tega me bom nikoli pozabila. Sedaj mamu
novem za vsake dve uri, mo, skrajaj za vsake. Večinoma
vide R mojmo ramudo.

Tina Winkler, 7. a

Karant

Karant je šarska karja. Karant z zvoncecni.
pregaja zimo za od mehi negda. Karantovo
karja so negda lahko nosili samo ledični pulci.

Škiperi je napravljeno tak: kape ma
napravljeno iz ledra. Lubje ma zravnane za
oči in usta. Koj ma prsit velki trdi mus
na diži jezih. Triht ma pobarbanje z rdečo
barbo. Pod nison na ma srek in ma
drto napelano fuzolo. Na vsaki strani kape
ma purjarkovo perje. Na vrhe kape ma roge,
krez kere mu visijo pisani traki. Mantlin je
zašit iz ovije kape. Krez pas ma ketimo, ma
keri mu visijo kranji zvonci. U roki drži
palco, ma vrhe pa ma palita jekno kavo.
Na nogah ma zaštrikane daholenke in drute
črne solne.

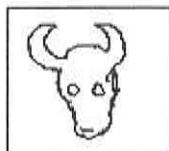
Karant je najbolj važna karja ma
Slovenskem.

Peter Kovč, 6. c

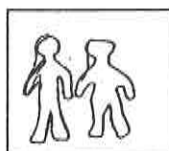
HOROSKOP

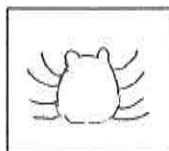
OVEN: V mesecu, ki prihaja, bo žepnina malo nižja kot ponavadi, zato varčuj. Malo bolj se potruži pri matematiki, pa bo še kar znosno. Do sošolcev se obnašaj primerno, sicer ti bo huda predla. Pazi na alergije, kajti v tem času se te hitro lahko prime kakšna.

BIK: Svoje načrte prav spretno uresničuješ. Moči imaš več kot preveč. Učitelji in učiteljice te grdo pogledujejo, ker si preveč razposajen/a med poukom. Pazi se takšnih ostrih pogledov, ker te lahko še kaj doleti. V zvezdah ti kaže, da se moraš še bolj potruditi pri učenju, ker za lenuha ni kruha.

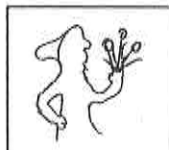
DVOJČKA: Poletni čas se že rad prikaže v tvojih mislih. Toda zdaj imaš druge obveznosti. Pri polni zavesti in pozorno se osredotoči predvsem na svojo trenutno dejavnost. Zdrav/a si, le zaljubljenost te muči. Ali ni tako?

RAK: Pri tebi je narobe to, da daješ prazne obljube. Čimprej se odreči tej grdi navadi, če ne boš odpisan/a pri vsch. Ocen to leto, ki je še posebej težko, ne bodo kar delili. Zato se spravi k učenju, da ne bo pozneje prepozno.

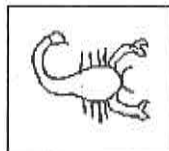
LEV: Ne bodi tako nezaupljiv/a do sebe. To ti prinaša nesrečo. Ne zanašaj se na druge. Bodi samostojen/a. Če boš, ti bo uspelo. Če ti starši težijo o tej in stvari, jim na videz ustrezni, v mislih pa - saj veš! Ne prepiraj se s sošolci, kot je tvoja navada.

DEVICA: V šoli nimaš vsega pod nadzorom. Nisi čisto pri sebi, zato ti pretijo slabe ocene in slab ugled. Mogoče zaradi počitnic, ki ti že rojijo po glavi. Malo še pozabi nanje.

TEHTNICA: Ti si v času, ko so se vsi drugi učili, lenaril/a. Sedaj pa imaš! Zadnji teden se učiš, ker misliš, da si boš lahko popravil/a vse ocene. Ves dan presediš za pisalno mizo in se učiš in učiš. Toda tukaj je tudi pravilo: Enkrat med uro učenja bi se moral/a malo razgibati. Pojdi na svež zrak.

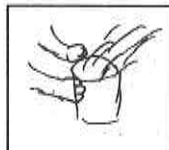
ŠKORPIJON: Tvoja trma in svojeglavost nista vseh nikomur. Ne daš si dopovedati, kaj in kako je prav. Trdiš svoje in nikomur ne pustiš do besede. Zato pride tudi do pogostih prepиров. Čimprej se reši tega. Z zdravjem je vse v redu, le zobe bi si moral/a umivati bolj pogosto.

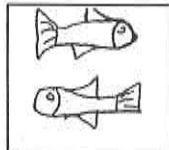
STRELEC: Si zelo dober učenec/ka, ki rad/a pomaga drugim. Vsi te cenijo, ker vedo, da si jim vedno na voljo za pomoč. Zdravje ti ne dela težav, le kakšen mozoljček se tu in tam pojavi, kar pa ti seveda ni prav, zato se odpovej čokoladi.

KOZOROG: Učenje ti sploh ne dela težav, narobe je nekaj drugega. Učitelj te non - stop opominja zaradi tvojega obnašanja. Če ti starši kaj govorijo o tej temi, odvihraš v svojo sobo in nočeš o tem več slišati. Čas je že, da se zbereš. Vzemi knjigo o bontonu ali o pravilnem obnašanju v roke in si ne le preberi kaj, ampak si nekaj tudi zapomni!

VODNAR: Ko se sestra ali brat vmešavata v tvoje probleme, imaš še enega zraven. Hudo je, če ve tisto, česar ne vedo tvoji starši. Ko ima slabe trenutke, je lahko pravi/a izdajalec/ka. Zato nasvet: Ne zameri se svojemu bratu/sestri, še bolje pa je, če o tebi ne ve nič.

RIBI: Drugi menijo, da si pozabljiv/a, toda ti rečeš, da to ni res! Pa je ! Zvezek pustiš tam, knjigo tam, risalnega bloka pa ne najdeš nikjer. Temu pravimo pozabljanje! Glej, da kdaj v šoli ne pozabiš še lastne pameti. Malo bolj se boš moral/a potruditi pri ŠV. Rezultati so zelo pomembni. Drugače pa si zdrav/a kot riba.

Uredništvo Mladike: Valerija Janžel, Ines Ferčič, Dolores Šikman, Mojca Sedlašek, Mojca Pavko, Romana Marinič, Sabina Rep.

Tipkanje besedil: Sašo Turnšek, Ines Ferčič, Valerija Janžel.

Računalniška obdelava: Ludvik Medic.

Mentorica: Lidija Verlek.

Šolsko leto: 1996/97

Naslov: Osnovna šola Mladika Ptuj, Žnidaričevo nabrežje 1, 2250 Ptuj.